

[AxeI Ivan Pedersen.]

Idet jeg henviser til den betænkning, udvalget har afgivet vedrørende sit arbejde, skal jeg tillade mig at pege på, at udvalget gennem 11 møder udover de i lovforslaget og ændringsforslag nr. 2 indeholdte ansøgninger, henholdsvis 292 og 45, i samråd har behandlet yderligere 284 ansøgninger. Udvalget har givet tilslutning til, at 229 af disse ansøgere får indfødsret; heraf er 195 optaget på ændringsforslag nr. 1. De resterende 34 af denne gruppe vil senere blive optaget på et forslag, idet nogle formelle betingelser skal opfyldes forinden. 48 ansøgere fik afslag, og 7 sager blev udsat til nærmere undersøgelse.

Ialt er der således behandlet 621 ansøgninger, og heraf vil 532 ansøgere nu få indfødsret. Jeg skal dog bemærke, at tallet i realiteten er noget større, da der altid følger nogle mindreårige børn med.

På udvalgets vegne vil jeg gerne takke såvel den højtærede indenrigs- og boligminister som ministeriets embedsmænd for et godt og behageligt samarbejde om disse til tider ret vanskelige sager. Jeg skal tillade mig at indstille lovforslaget med de af ministeren og udvalget i forening stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærbøl): Jeg takker udvalget for den enstemmige indstilling om dette lovforslags gennemførelse.

Som det fremgår af udvalgets betænkning og den ærede ordførers redegørelse, er det et meget betydeligt antal ansøgninger, udvalget har nået at få færdigbehandlet i den forløbne del af folketingsåret. Jeg vil gerne takke indfødsretsudvalget for det meget store og grundige arbejde, der er udført. Til den ærede ordførers venlige bemærkninger om det gode samarbejde, der har været mellem udvalget og ministeriet, skal jeg blot føje, at også indenrigsministeriet er meget glad og taknemlig for dette samarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, §§ 1—3, således ændret, og §§ 4 og 5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter.

(Første behandling findes i tidenden sp. 728; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 133).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Kai Jensen): Udvalget har afholdt 5 møder, herunder har man haft et samråd med indenrigs- og boligministeren og modtaget en deputation fra Lyngby-Taarbæk kommune. Indenrigsministeren har stillet ændringsforslag om indføjelse af en ny § 2, der fjerner begrænsningen af ejendomsbeskatningen i Københavns og Frederiksberg kommuner, altså man tilgiver Københavns og Frederiksberg kommuner det højtprieste kommunale selvstyre.

Endvidere foreslås der en ny § 3, hvorefter kommuner med en stærk befolkningstilvækst kan fastsætte forholdet mellem ejendomsbeskatningen og den personlige beskatning for et mindre interval end 4 år. Endvidere kan kommunerne, hvis særlige forhold måtte tale derfor, foretage ændringer i forholdet mellem ejendomsbeskatningen og den personlige beskatning for den tilbageværende del af vedkommende periode. Det var denne sag, som deputationen fra Lyngby-Taarbæk kommune forebragte for udvalget. Jeg kan imidlertid oplyse, at flere andre kommuner gennem årene har rettet lignende henvendelser til indenrigsministeren, og jeg kan på disse kommuners vegne rette en tak til den højtærede minister, fordi han har efterkommet dette ønske.

[Kai Jensen.]

På flertallets vegne kan jeg anbefale de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag, som er tiltrådt af flertallet, nemlig de radikale og socialdemokratiske medlemmer af udvalget, og jeg skal anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Anders Andersen: Ved første behandling af forslag til lov om fradrag ved beregningen af kommunale ejendomsskatter faldt der ikke mange bemærkninger, fordi lovforslaget blev fremsat af den højtærede minister som en ren og skær forlængelseslov. Jeg gav på mit partis vegne tilslutning til denne forlængelse.

Under udvalgsarbejdet har den højtærede minister stillet forskellige ændringsforslag. Mit parti kan give tilslutning til ændringsforslagene nr. 1 og 2 og nr. 4 og 5. Vi hilser med tilfredshed den ny bestemmelse i ændringsforslag nr. 4, hvorefter hastigt voksende kommuner kan fastsætte forholdet mellem ligningen på fast ejendom og på formue og lejlighed for et kortere åremål end 4 år. Skattefritagelsen for nybygninger, der jo nu har virket igennem en årrække, har — særlig i forstadskommunerne — medført den vanskelighed, at man 4 år frem i tiden skulle forudse, i hvilket tempo udviklingen ville skride frem. En fastsættelse af ligningsforholdet 4 år frem i tiden vil jo også nemt komme til at betyde, at når man nåede frem til det sidste år, ville skalaen ikke være afpasset rigtigt efter den udvikling, som havde fundet sted, og vi hilser derfor med stor tilfredshed, at disse vanskeligheder nu er afhjulpet med den højtærede indenrigsministers ændringsforslag. Vi hilser også med tilfredshed, at der i § 3, stk. 4, er taget hensyn til, at adskillige kommuner allerede på nuværende tidspunkt har fastsat ligningsforholdet for de næste 4 år, og at der gives disse kommuner lejlighed til påny at tage ligningsforholdet op til overvejelse, dersom man ønsker at fastsætte det for et kortere åremål.

Et mindretal i udvalget har vendt sig

imod ændringsforslag nr. 3, hvorefter man ophæver bestemmelsen i § 4, stk. 2, i lov nr. 188 af 20. maj 1933. Denne bestemmelse begrænser grundskyldpromillerne i Københavns og Frederiksberg kommuner. Efter bestemmelsen må grundskyldpromillen i København ikke overstige 7,5 og i Frederiksberg 9,02. Venstre og konservative er imod enhver mulig forhøjelse af ejendomsbeskatningen, og vi må derfor også af principielle grunde vende os imod dette ændringsforslag fra ministeren. Vi forstår selvfølgelig udmærket de bevæggrunde, som har foranlediget magistraten i København til at henvende sig til den højtærede indenrigs- og boligminister, men selvom en forhøjelse af ejendomsbeskatningen i København i hvert fald i nogen grad væltes over på lejerne, må vi alligevel afvise dette forslag.

Vi afviser det også, fordi det forekommer os, at der heller ikke er nogen ren saglig begrundelse for denne lovændring. I København betalte man i 1951—52 18 promille af grundværdien, medens gennemsnittet for provinsbyernes vedkommende kun ligger på 14,1 promille. Det vil altså sige, at ejendomsbeskatningen i Københavns kommune ligger væsentlig over gennemsnittet af samtlige provinsbyer. Vi er i mit parti af den opfattelse, at når der foreligger en forskelsbehandling mellem ejendomsbeskatningen i by og på land — og der er jo for os ingen som helst tvivl om, at ejendomsskatterne på landet ligger langt over, det viser jo også de foreliggende opgørelser — bør tilpasningen ikke ske ved en forhøjelse af ejendomsskatterne — i dette tilfælde inde i byen — men den må snarere ske derved, at der foretages en nedsættelse for landdistrikternes vedkommende. Jeg vil understrege, at jeg mener det påkrævet, at en løsning af dette spørgsmål søges gennemført sådan, at der fremover i højere grad end i øjeblikket kan blive tale om en fast beskatning og ikke som nu en stigende beskatning på disse felter.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale, at man stemmer

[Anders Andersen.]

imod ændringsforslag nr. 3, men stemmer for de øvrige ændringsforslag og for lovfor-slaget, som det blev forelagt af den højt-ærede indenrigs- og boligminister.

Tesdorpf: Mit partis stilling til lovfor-slaget fremgår så klart af betænkningen, at jeg ikke har mange ord at tilføje. Problemet omkring beskatningen i de kommuner, som har en særlig stor befolkningstilvækst, der gør en fastsættelse af ligningsforholdet kun hvert fjerde år vanskelig, blev rejst af et medlem af mit parti her i tinget sidste år, det ærede medlem hr. Carsten Raft. Vi er meget taknemlige for ændringsforslag nr. 4, som er blevet til bl. a. efter en henven-delse fra Lyngby-Taarbæk kommune, og som bevirker, at denne sag nu kan ordnes tilfredsstillende.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 3 må mit partis hele stilling til problemerne om ejendomsbeskatning vist være indlysende for alle, også for regeringen. Altså både som følge af den principdebat, man lægger op til, angående fuld grundskyld, grundskyld i forbindelse med huslejelovgivning samt kapitalvindingsskat, og som følge af mit partis stilling til ejendomsbeskatningen som helhed ønsker vi selvfølgelig ikke — sådan som dette ændringsforslag gør — at åbne mulighed for en forhøjelse af ejendomsbeskatningen. Vi vil derfor stemme imod dette ændringsforslag, medens vi vil stemme for ændringsforslagene nr. 1, 2, 4 og 5, således som det fremgår af betænkningen.

Skytte: Ændringsforslag nr. 4, der giver hastigt voksende kommuner ret til at fast-sætte ligningsforholdet for et år ad gangen i stedet for som hidtil for 4 år, kan vi tiltræde, idet vi mener, det er en meget hensigtsmæssig foranstaltning. Det vil være rimeligt, at der gives de kommuner, som har fastsat ligningsforholdet, lejlighed til at ændre det, hvis de har lyst til det.

Hvad angår ændringsforslag nr. 3, som går ud på at hæve loftet ved udskrivning af grundskyld i København og Frederiks-berg, vil jeg gerne gøre et par bemærk-ninger. De bestemmelser, der foreslås op-hævet, stammer fra loven af 1926, og der er unægtelig sket et og andet siden da, bl. a. det, at grundskyldpromillerne i landkom-

munerne er blevet ca. 3 gange så høje som i København — tager vi amtsskatterne med, hvad vi ikke behøver i denne forbindelse, er de faste skatter omtrent 6 gange så høje.

Nu hørte jeg, at det ærede medlem hr. Anders Andersen sagde, at hvis man skulle have en tilpasning, ønskede hans parti, at denne tilpasning skulle ske ved nedsættelse af de faste skatter på landet og ikke ved en forhøjelse i byerne. Jeg vil gerne minde det ærede medlem hr. Anders Andersen om, at vore landkommuner næsten alle har „bor-gerligt“ styre; de fleste af dem har, såvidt jeg ved, om ikke rent så dog næsten rent venstreflertal. I landkommunerne bestem-mer man frit ligningsforholdet; det skal ganske vist godkendes af amtsrådene, men jeg har ikke set noget amtsråd, som har forhindret en kommune i at ændre et lig-ningsforhold til gunst for fast ejendom. Skal man derfor bedømme de faste skatter, altså de sognekommunale skatter, på landet, må man ikke glemme, at det er venstres styre i landkommunerne, der i alt væsentligt har ansvaret for, at ligningsforholdet er, som det er. Det er under frit kommunalt selv-styre, den udvikling har fundet sted, som er resulteret i, at grundskylden på landet vir-ker meget stærkere, end den i dag gør i København.

Det, der sker, hvis vi gennemfører dette ændringsforslag, er ganske simpelt, at den indskrænkning, der hidtil har været gæl-dende for København, ophæves, idet der gives mulighed for, at Københavns kommu-ne, hvis den vil, kan udskrive mere i grund-skyld. Den kan også lade være, hvis den mener, det er det rigtige. Jeg synes, at der faktisk her er tale om en ligestilling; og hvorfor skal København ikke have samme mulighed for kommunalt selvstyre, som man har i landkommunerne, hvor venstres flertal har praktiseret dette selvstyre, som jeg her har skildret det?

Det er øjensynligt en meget vigtig sag for København; det må det være, da en enig magistrat har anmodet ministeren om at fremsætte dette ændringsforslag. Udval-gets flertal har da også fulgt ministeren. Københavns magistrat er jo her i tinget ikke repræsenteret af nogen venstremand, så jeg forstår, at venstre, jeg havde nær sagt: kan tumle sig frit i denne sag; men i

[Skytte.]

den konservative gruppe er magistraten repræsenteret, ja, et af magistratsmedlemmerne er oven i købet medlem af det udvalg, hvor vi har behandlet sagen, og hvor vi i vor stillingtagen selvfølgelig har taget hensyn til, at der står en enig københavnsk magistrat bag den nævnte henvendelse.

Det ærede medlem hr. Poul Claussen — det er ham, jeg sigter til — er i udvalget med til at anbefale at stemme imod det forslag, han som magistratsmedlem har anmodet om at få fremmet. Når forslaget kommer til afstemning her i tinget, håber jeg, at i hvert fald et enkelt af de konservative magistratsmedlemmer vil stemme for det — håbet beskammer jo ingen, og indtil videre heller ikke mig. Hvis det mærkelige skulle ske, at to konservative magistratsmedlemmer efter på deres bys vegne at have anmodet ministeren om at stille et forslag i tinget stemmer imod dette — hvis det virkelig kan tænkes, vil jeg allerede nu tillade mig at stille et spørgsmål til de to ærede magistratsmedlemmer, det ærede medlem hr. Weikop og det ærede medlem hr. Poul Claussen, nemlig dette: Hvad er begrundelsen for, at de to ærede medlemmer i Københavns magistrat støtter et forslag, som de ikke vil støtte her i tinget? En grund må der være, for jeg går indtil videre ud fra — og vil helst stadigvæk kunne gå ud fra — at de to ærede medlemmer ved, hvad de gør, både her og i Københavns magistrat.

Alfred Jensen: Også jeg kan begynde med at give tilslutning til ændringsforslag nr. 4. Jeg finder, det er en forbedring af lovforslaget — ja, faktisk en nødvendig forbedring.

Til ændringsforslag nr. 3 ønsker også jeg at knytte lidt flere bemærkninger end til ændringsforslag nr. 4, i lighed med hvad andre ordførere før mig har tilladt sig.

Vi er i min gruppe naturligvis tilhængere af, at grundrenten skal inddrages, og er også principielt tilhængere af, at man forhøjer grundskylden; men jeg har i den betænkning, jeg har afgivet i grundskyldskommissionen, udtalt, at dette måtte ske i form af en skattereform, som havde til følge, at det, man indkrævede mere i grundskyld, blev givet i form af lettelser til den

mindrebemidlede del af befolkningen. Nu står vi altså overfor en ændring i den kommunale ejendomsbeskatning, som kan betyde, at grundskylden i Københavns kommune forhøjes. Jeg kan ikke af den betænkning, der her foreligger, se, hvilken virkning det vil få for ejere og lejere i Københavns kommune. Det, jeg har kunnet fatte af udtalelserne fra de medlemmer af udvalget, som har haft ordet her, er, at lejerne vil komme til at betale større leje fremefter, hvis Københavns kommune får frit slag, således som tilfældet vil blive efter denne ændring. Hvis det forholder sig rigtigt, vil mit parti ikke være med til at stemme for den her foreslåede ændring. Vi ønsker nemlig ikke, at der skal lægges større byrder på den arbejdende befolkning, og jeg ser ikke, at dette forslag indeholder noget som helst om, at man på anden vis vil lette skattebyrden for dem med de små indkomster, altså dem, der gennem denne forøgelse af ejendomsskylden kommer til at betale større husleje. Det er muligt, at der ligger momenter i det, som jeg ikke kan se. Skulle det være tilfældet, håber jeg at blive oplyst derom under den videre debat; men fremkommer der ikke mere, end hvad der fremgår af betænkningen, og hvad der er sagt af ordførerne, vil min gruppe afholde sig fra at stemme om det foreliggende ændringsforslag nr. 3.

Oluf Pedersen: De stillede ændringsforslag kan vi fra vor side tiltræde; det gælder også ændringsforslag nr. 3, der giver Københavns og Frederiksberg kommuner ret til at forhøje deres grundskyldpromiller, som de ønsker det. Derved bliver København og Frederiksberg ligestillet med provinsbyerne; vi ønskede fra vor side, at man var gået endnu videre, så de var kommet på linie med sognekommunerne, der jo har ret til sammen med amtet at bestemme ligningsforholdet. De høje promiller giver jo ikke højere byrder, tværtimod — det være sagt også til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Det er klart, at hvis ikke man ligner byrderne på ejendommene, så bliver de i stedet for lignet på arbejdet. Det er jo rigtigt, som det ærede medlem hr. Skytte sagde, at landkommunerne selv bestemmer. Jeg synes, at vi her fra folketinget godt kunne give kommunerne dette selvstyre. De

[Oluf Pedersen.]

styrende i kommunerne er måske oven i købet, netop når det gælder, hvordan man bør ordne sagerne i den enkelte kommune, om ikke klogere, så dog bedre inde i, hvad det drejer sig om. Jeg har før været inde på, at folk blev lidt mindre kloge, når de kom herind i folketinget. Jeg sagde det i forbindelse med venstre. Nu hører jeg i dag, at der er konservative medlemmer af Københavns magistrat, som har ønsket, at Københavns kommune fik denne frihed, men går imod forslag derom, når det kommer frem herinde. Det lyder i og for sig mærkeligt; jeg synes, at Københavns magistrat må være den rette til at bestemme dette, og jeg forstår ikke, hvorfor man vil hindre den deri. Venstres modstand må også overraske i allerhøjeste grad; venstremænd rejser jo landet rundt og klager over, at man ude i landdistrikterne har en højere grundskyldpromille end i hovedstaden; men når der så bliver tale om, at København skal have lov til at forhøje grundskyldpromillen, går venstre imod. Det er jo venstres skyld, at der er denne uligevægt med hensyn til promillerne, en uligevægt, som for så vidt ikke har større betydning; det er et rent praktisk forhold. Byrderne bliver nemlig lige store; hvis man ligner mindre på ejendomme, må man ligne mere på arbejde.

Poul Claussen: Jeg så forleden dag i et dagblad en reportage, ifølge hvilken der skulle være et dobbeltspil mellem min og det ærede medlem hr. Weikops stilling som medlemmer af Københavns magistrat og som medlemmer af dette høje ting, hvor vi jo er modstandere af ændringsforslag nr. 3 til det foreliggende lovforslag. Jeg havde ikke troet, at det ærede medlem hr. Skytte bevægede sig i de samme gader som en sådan løs reportage, der fremtrådte i den skikkelse, som en sådan reportage gør, når den er værst. Jeg vil gerne, når det ærede medlem har stillet spørgsmålet, svare: min stilling og min gruppes stilling både her i det høje ting og på det andet sted, som det drejer sig om, er denne, at vi er ubetinget modstandere af at stille forøgede skattemidler til rådighed for en socialdemokratisk majoritet. Det er et gammelt standpunkt, og det er stadig vort standpunkt. Og det er forkert, når det ærede medlem påstår, at

anmodningen til den højtærede indenrigs- og boligminister er fremsendt fra en enig magistrat. Det er den ikke. Den er fremsendt fra magistratens majoritet, ikke fra en enig magistrat. Der har i utallige tilfælde indenfor Københavns kommunalbestyrelse, hvor det har drejet sig om sådanne anmodninger til regering og folketing — regering og rigsdag, som det hed — fra vor side været ønske fremme om, når vi var uenige, at man lod vort mindretalsvotum ledsage denne anmodning, for at den højtærede minister kunne være klar over stillingen. Det har man afvist; vi er blevet majoriseret, om jeg så må sige, i enhver henseende. Derfor fremtræder en sådan anmodning som en anmodning fra magistratens flertal, og vi har for vort vedkommende fået den tilsendt, om jeg så må sige, til efterretning. Jeg er derfor ikke medforslagsstiller til dette forslag, og der er ikke nogen divergens i min stilling.

Med hensyn til det ærede medlem hr. Skytte, som jeg iøvrigt personlig sætter megen pris på, må jeg sige, at jeg beundrede ham, da han under sin tale om dette spørgsmål kikkede til højre. Jeg opfattede da, havde jeg nær sagt, ligesom en jagtglæde i hans blik. Han tænkte sig måske at få en lille julehare med hjem til Fyn, inden jagttiden udløber; så beklager jeg at måtte sige, at skuddet var en forbier. Men så kan jeg forøvrigt godt tilføje, at selvom det ærede medlem havde fået held til at nedlægge mig, tror jeg ikke, han ville have fået nogen fornøjelse af det, for det havde været et rigtig gammelt sejt bæst, som det ikke havde været værd at sætte tænderne i.

(Kort bemærkning).

Rager: Det er morsomt at høre, at det ærede medlem hr. Poul Claussen ikke nogenstunde stiller øgede midler til disposition for et socialdemokratisk flertal. Det er ikke så længe siden, at det ærede medlem stemte for en forhøjelse af sporvejstaksterne i Københavns kommune, der dog formentlig tilsignede at stille større midler til disposition.

Det er imidlertid ikke det ærede medlem hr. Poul Claussen, der interesserer mig i øjeblikket. Det, der interesserer mig, er

[Rager.]

det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Ham må jeg have fat i nu, og det er nødvendigt, for at det ganske folketing kan være klar over, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen og sikkert mange andre gør sig skyldig i en skæbnesvanger misforståelse. Det ærede medlem talte om, at højden af ejendomsskatterne burde afgøres af Københavns magistrat. Jeg vil gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at Københavns magistrat har overhovedet ingen bestemmelsesret, det er Københavns borgerrepræsentation. Magistraten... (*Oluf Pedersen*: Ja, selvfølgelig!). Ja, selvfølgelig, siger det ærede medlem. Så behøver jeg ikke at fortsætte. Når det ærede medlem selv indrømmer sin fejl, er jeg glad.

(Kort bemærkning).

Skytte: Må jeg allerførst sige, at jeg foretrækker det ærede medlem hr. Poul Clausen i levende live; dør sætter jeg også overordentlig stor pris på det ærede medlem; men jeg vil gerne tilføje nogle bemærkninger som begrundelse for min udtalelse før. Den pågældende henvendelse fra Københavns magistrat har vi behandlet ret indgående i udvalget. Det ærede medlem hr. Poul Clausen har været medlem af dette udvalg. Jeg indrømmer, at da jeg stillede mit direkte spørgsmål, var det ærede medlem ikke tilstede, men jeg stillede altså det spørgsmål i udvalget, da vi havde henvendelsen til behandling: Hvem har rettet denne henvendelse? Og der blev svaret: det har Københavns magistrat. Så spurgte jeg: Er det enstemmigt? Ja, det var enstemmigt, og i hvert fald protesterede det ærede medlem hr. Carsten Raft, som var tilstede, ikke. Man bør jo ikke referere udvalgs møder, men jeg kan sige, at jeg med det samme spurgte, hvordan de konservative magistratsmedlemmer kunne have det med deres samvittighed, når de tog een stilling det ene sted og en anden stilling det andet sted. Herpå fik jeg intet svar, heller ikke af det ærede konservative udvalgsmedlem, der var tilstede.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg er ganske klar over, at anmodningen er fremsat af Københavns

magistrat, men at afgørelsen af, hvorvidt man vil benytte den ret, som man får, hvis forslaget vedtages, ligger hos Københavns kommunalbestyrelse. Derfor er det netop, jeg siger, at der må være kommunalt selvstyre, det må være Københavns kommunalbestyrelse, der afgør, hvorvidt man skal forhøje promillen eller ej.

(Kort bemærkning).

Carsten Raft: Det er lidt usædvanligt, at man refererer udtalelser fra et udvalg, og endnu mere usædvanligt er det, at man „refererer“ tavshed fra et udvalg og tillægger den betydning. Det ærede medlem hr. Skytte har spurgt, og det ærede medlem hr. Skytte har fået svar, jeg har ikke blandet mig i den diskussion. Det ærede medlem skal spørge de rigtige steder og skaffe sig de tilbørlige oplysninger, før han optræder her på talerstolen og viser, at han ikke kender til forholdene.

(Kort bemærkning).

Rager: Det ærede medlem hr. Oluf Pedersen siger stadig, at han ved god besked, men hans udtalelser viser noget andet. Nu fortæller det ærede medlem, at det er Københavns kommunalbestyrelse, der skal bestemme. Det ærede medlem tager stadig fejl. Københavns kommunalbestyrelse består af Københavns borgerrepræsentation og Københavns magistrat, og magistraten har overhovedet ingen bestemmelsesret på noget område. Det er Københavns borgerrepræsentation, der alene er afgørende. Nu skal det ærede medlem holde op, nu har jeg klarlagt tingene, og så behøver det ærede medlem ikke at prøve på at forvirre sig selv mere.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg skal undlade på dette tidspunkt at gå ind i den stående diskussion. Jeg vil gerne bringe udvalget min tak for dets arbejde og for den tilslutning, det diskuterede ændringsforslag har fået af udvalgets flertal og de fire øvrige ændringsforslag også af mindretallet.

Anders Andersen: Det er det ærede medlem hr. Skyttes bemærkninger om venstres sognerådsmedlemmers stilling til lignings-

[Anders Andersen.]

forholdet, der kalder mig op. Jeg tror, at det ærede medlem hr. Skytte meget godt ved, at der rundt omkring, netop når ligningsforholdet behandles ude på landet, i hvert fald i mange kommuner foretages en nedsættelse til gunst for den faste beskatning. Jeg kan sige med henblik på de forslag, som i øjeblikket ligger på det høje tings bord — jeg tænker her på den højtærede finansministers forslag — at vi vil i min gruppe vende os mod enhver forhøjelse og enhver mulighed for forhøjelse af ejendomsbeskatningen. Det er baggrunden for os, når vi tager den stilling, vi gør.

Må jeg også sige til det ærede medlem hr. Skytte, at når der tales om de stærkt tyngende skatter på landet, så ved det ærede medlem udmærket godt, at det først og fremmest er amtsskatterne, som venstre har opmærksomheden rettet imod, men jeg har ikke indtryk af, at det ærede medlems parti har været hjemme, når man fra vor side har rejst netop dette spørgsmål. Jeg kan derfor ikke rigtig forstå den bemærkning, det ærede medlem hr. Skytte rettede til mig; venstre vil jo netop gøre en indsats for at få ændret forholdene vedrørende de faste skatter.

(Kort bemærkning).

Skytte: Må jeg først fremhæve, at det ærede medlem hr. Carsten Raft ikke benægtede min fremstilling af, hvad der var foregået i udvalget; det har det ærede medlem heller ingen grund til og heller ikke nogen mulighed for.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede medlem hr. Anders Andersen, at jeg i mit første indlæg netop fremhævede, at man i landkommunerne havde den frie stilling med hensyn til fastsættelse af ligningsforholdene, og det benyttede venstres flertal, eller skal vi sige venstres og de konservatives flertal — jeg går ud fra, at det i den øjeblikkelige situation kommer ud på eet — således, at man i landkommunerne gennemgående har en grundskyldpromille, der er tre gange så høj som den, der i dag er lovfæstet i København. Det er en kendsgerning, det ærede medlem ikke kan komme udenom.

Når det ærede medlem hr. Anders Ander-

sen siger, at mit parti ikke er hjemme, når det ærede medlems parti har taget et initiativ vedrørende amtsskatterne, er det så ikke snarere modsat? Er det ikke mit parti, der oven i købet her i salen ved visse lejligheder har måttet stille forslag tilsigtende yderligere tilskud til sygehusudgifter, som det har holdt meget hårdt at få venstre med til? Det samme gælder om øgede tilskud til vejudgifter. Mig bekendt har venstre ikke som regering stillet noget forslag om ændring af amtsskatterne, men hvis det alligevel er tilfældet, vil jeg bede det ærede medlem oplyse mig derom, det er i hvert fald ikke sket i de senere år.

(Kort bemærkning).

Anders Andersen: Må jeg stille det ærede medlem hr. Skytte det spørgsmål, om det radikale venstre er hjemme, når der drøftes amtsskatter? Er det ærede medlem parat til at drøfte amtsskatter efter nytår? Er det ærede medlems parti da hjemme, og er det parat til at medvirke til en fornuftig ændring af amtsskatterne?

(Kort bemærkning).

Skytte: Jeg vil nødig købe katten i sækken, allermindst når den falbydes af en venstremand. Lad os se, hvordan det forslag ser ud, så kan vi altid forhandle om det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3, gående ud på indsættelse af en ny paragraf,
vedtoges med 80 stemmer mod 47; 6 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 4 og 5, gående ud på indsættelse af nye paragraffer, lovforslagets tekst, således ændret, og lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om forlængelse af byggestøttelovgivningen.

(Første behandling findes i tidenden sp. 648; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 131).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om leje.

(Første behandling findes i tidenden sp. 649; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 131).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, de stillede ændringsforslag samt spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Carl P. Jensen): Da vi i begyndelsen af denne måned havde forslagene til lov om forlængelse af byggestøttelovgivningen og lejeloven til første behandling, var der, som det vil erindres, almindelig enighed om, at en forlængelse var påkrævet alene af den grund, at begge love udløb med årets udgang. Den højtærede indenrigs- og boligminister havde stillet forslag om, at forlængelsen skulle ske indtil udgangen af maj måned næste år, men allerede ved lovforslagenes første behandling blev der fra en enkelt side taget afstand fra denne dato, og her har opfattelserne også været delte i udvalget.

Udvalget har holdt to møder og haft samråd med den højtærede indenrigs- og boligminister, der ved denne lejlighed har fået den orientering, ministeren efterlyste ved første behandling vedrørende stillingen til denne lovgivning i almindelighed.

Under samrådet har udvalgets flertal overfor ministeren givet udtryk for den opfattelse, at ministeren burde fremsætte forslag til lov om leje og derefter tage byggestøtteloven op til en særlig behand-

ling. Det første ønske har indenrigs- og boligministeren imødekommet; forslag til lejelov er fremsat og har allerede været til første behandling her i tinget. Forsåvidt angår boligstøtteloven er lovforslaget bebudet fremsat i indeværende uge.

Under disse forhold har der indenfor udvalget været enighed om at foreslå, at lovforslagenes oprindelige udløbsdato, nemlig den 1. juni 1955, ændres til 15. april 1955, et forslag, der iøvrigt er tiltrådt af ministeren, således som det fremgår af udvalgets betænkning.

Jeg skal med disse udtalelser anbefale de to lovforslag til vedtagelse.

Indenrigs- og boligministeren (Kjærboel): Jeg takker udvalget for dets betænkning. Jeg håber, jeg allerede i morgen skal kunne fremsætte forslag til en ny byggestøttelov.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om forlængelse af byggestøttelovgivningen.

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og § 2, således ændret, *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om leje.

Ændringsforslagene nr. 1, 2 og 3, § 1, således ændret, og § 2 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Da de nu vedtagne ændringsforslag kun drejer sig om ændring af terminerne, er der udtalt ønske om, at lovforslagene ikke går til fornyet udvalgsbehandling. Jeg foreslår derfor, at lovforslagene går direkte til tredje behandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.